

РЕШЕНИЕ

№ 6199

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4305** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Образувано е по жалба на Н. И. Л. срещу Решение № 32-177005/31.05.2022г., издадено Директора на Териториална Дирекция Митница Б., Агенция „Митници“. Според жалбата решението е издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално платената цена на внесената стока. Неправилно административният орган е анализирал на основание чл. 48, във връзка с чл. 84, ал. 1, т. 1 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.) автомобил със същите характеристики и VIN номер, обявен за продажба на интернет-страница autoactions.io за цена от 5000 щатски долара. Според оспорващия, не са представени никакви доказателства, защо действителната продажна цена, приета от митническия орган е именно тази, а не цената, според представената фактура за продажба в размер на 1800 щатски долара. При определянето на допълнителните митнически задължения не е взето предвид, че към момента на покупката, автомобилът е бил със силни повреди. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Д., поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски в размер на 537,50лв. по представен списък.

Ответникът - Директора на Териториална Дирекция Митница „Б.“, Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена

в представени писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Посочва, че съгласно чл. 48 от М., митническите органи могат след вдигане на стоките да проверят точността и пълнотата на информацията в подадената митническа декларация, както и точността и автентичността на всички представени документи. В случая е констатирано, че липсват доказателства – електронна кореспонденция, оферти, поръчки и т.н., които да обосноват извода за вярност на посочената във фактурата цена. Установено е, че автомобил със същия VIN номер е продаден на значително по-висока цена, след направена справка на интернет-страница autoactions.io. предвид на тези обстоятелства и на основание чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс е изчислена нова митническа стойност на стоката и са определени допълнителни публични вземания – мито и ДДС в размер на 1797,81 лв.

Административен Съд С. - град, I отделение, 11-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че на 19.08.2019 г. в МП Пристанище Б.-център е приета митническа декларация MRN 189BG001007007797R0, с която Н. И. Л. от [населено място] е декларирал режим допускане за свободно обръщение на стока – лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, с първоначална регистрация 01.01.2012г. и с декларирана митническа стойност 1800 щатски долара.

Към декларацията е приложена фактура за закупуване на автомобила, издадена от “F. Prestige Collection” L., U., с посочена в нея цена на закупуване 1800 щатски долара и фактура за транспорт, издадена от “E. A. U. C.” на стойност 500 щатски долара. Приложен е и договор за продажба от 20.04.2019г., издадена от “F. Prestige Collection” L., U. на стойност 1800\$.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във вр. с чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ е извършена проверка на декларацията и на придружаващите я документи, при която е установено, че митническата стойност на стоката е определена на база приложения към декларацията договор за продажба от 20.04.2019г. с “F. Prestige Collection” L. и фактура за транспорт, издадена от “E. A. U. C.”.

При проверката е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси). На електронна страница autoauctions.io е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 29/04/2019г. със статус „продадена“ за автомобил със същия VIN (номер на шаси) JN1AZ0CP7CT016656. Публикуваната продажна цена е в размер на 5000 U. и превишава декларираната пред митническите органи цена в размер на 1800 U. при допускане за свободно обращение. С писмо от 02.08.21г. са изискани доказателства в потвърждение на декларираната цена и извършените плащания във връзка със стоката, с писмо от 23.08.21г. Н. И. Л. информира митническите органи, че всички документи, с които е разполагал ги е представил.

Видно от приложения талон за собственост, автомобилът е бил собственост на Damaged Vehicles L. и на 29.01.2019г. е бил продаден на F. Prestige Collection L., U.. На 20.04.2019г. същият е бил продаден на жалбоподателя Л., съгласно представения договор за покупко-продажба от същата дата.

Прието е в оспореното решение, че липсват безспорни доказателства за действително платената цена, тъй като лицето твърди, че е извършил плащането в брой. Изложеното

е мотивирало митническият орган да приеме, че на основание чл. 70 от М., реалната продажна цена на автомобила е 5000 щатски долара, каквато е била обявена на проведения чрез интернет търг през януари 2019г., поради което са определени публични задължения доплащане за вносно мито – 561,81лв. и 1235лв. - за ДДС.

Като доказателство по делото е прието уведомително писмо от F. Prestige Collection L., U. от 20.04.2019г., видно от което процесният лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, с първоначална регистрация 01.01.2012г. е продаден на Н. Л. за сумата от 1800 щатски долара. Автомобилът е със сериозни щети по предницата.

Ответникът представя превод на информация от интернет-страница www.lafit-trans.com, видно от която лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, произведен през 2012г., с VIN номер JN1AZ0CP7CT016656 е продаден на F. Prestige Collection L., U. на цена от 5000 щатски долара. Посочено е, че автомобилът е повреден и стойността му е пресметната за доставка от САЩ до У..

Допълнително е представено писмо вх. № 32-392442/15.11.22г. от американските власти с приложена към него електронна информация за износ (л. 16 и л. от делото с превод на български на лист 33 и сл. от адм. д. №171/23г. на ВАС). С решение №4594/02.05.2023г. ВАС е върнал далото за ново разглеждане на АССГ с указания да се обсъди допълнително представената с писмото информация.

От правна страна, след преценка на събраните по делото доказателства и съобразявайки доводите на страните, съдът приема:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и срещу акт, който подлежи на обжалване, от лице, което притежава правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б., Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г.

За да издаде оспореното решение, административният орган е определил митническата стойност на процесния лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, с първоначална регистрация 01.01.2012г. на основание чл. 70 от М., а именно реално платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В резултат на извършена проверка чл. 48 от М., митническите органи не са намерили достатъчно доказателства в подкрепа на декларираните данни относно митническата стойност.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище и да се представят допълнителни доказателства от Н. И. Л.. Спорът е правен, относно това, налице ли са основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т.е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В решение по дело

C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

Съдът приема, че установените от митническите органи при проверката различни покупни цени – 1800 щ.д. в приложения към митническата декларация документ за продажба и фактура и 5 000 щ.д. - от данни в интернет сайт за обявена продажба на лек автомобил с идентичен като процесния номер на шаси, действително дават основания за съмнения и извършване на допълнителна проверка, относно декларираната при вноса стойност. В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 (М.) изисква митническата стойност да се определи въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, включително и представеното едва пред ВАС писмо вх. № 32-392442/15.11.22г. от американските власти, с приложена към него електронна информация за износ, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин реално платената или подлежаща на плащане цена от 5000 щ. д. В посочената информация са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства. Информацията от Електронната форма за износ, на която се позовава ответникът се отнася за автомобили с краен получател дружеството „ВИКТОРИЯ - КМР“ ЕООД със седалище и адрес в С. и никъде в информацията за износ американският износител не е декларирал като получател жалбоподателя Н. И. Л., което разколебава съда да дава вяра като цяло на попълненото в електронната форма. В същото време на лист 44 от делото на АССГ при първоначалното му разглеждане се намира декларация от управителя на дружество „Булаква моторс“ ЕООД, който заявява, че Н. И. Л. е получател на стоката. Т. дружество също не се споменава в Електронната форма. Полученият отговор от

американските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация. Електронната форма е попълнен от дружеството износител частен документ и съдържа декларирани от него данни, така, както и митническата декларация за внос, представена от Н. И. Л.. Поради това и двата частни документа следва да се кредитират с оглед на всички останали доказателства по делото. Констатира се още, че в интернет-страница <https://autoauctions.io> (разпечатка на лист 45) цената от 5000щ.д. е при продажба, извършена преди 2 години; а състоянието на автомобила на снимката, както и тази, публикувана в сайта <https://bidfax.info> (разпечатка на лист 46), е много по-добро и няма очевидни щети. Различно изглежда автомобила на снимката на лист 73, представена от жалбоподателя, където се виждат значителни щети по предницата, за които има данни и в уведомително писмо от F. Prestige Collection L., U. от 20.04.2019г. Видно е още, че в последния сайт стойността на автомобила е пресметната от САЩ до У. – изрично записано на лист 90 от делото.

Поради горното, от наличните по делото доказателства не може да се приеме, че митническата стойност в посочения в оспореното решение размер 5000щ.д. е определена въз основа на безспорни данни за действително платената от вносителя цена. Информацията в Интернет, която е ползвана като доказателство е била неактуална, а снимките в сайтовете не показват повреден автомобил. Няма извършена експертиза на действителното състояние на автомобила към момента на вноса - 13.08.2019г., поради което не може да се определи и неговата действителна пазарна цена нито към датата на издаване на решението 31.05.2022г., нито към датата на повторното разглеждане на делото от първоинстанционния съд - 25.09.2023г. Решението е издадено при противоречива и неизяснена изцяло фактическа обстановка, в нарушение на изискването на чл. 35 от АПК. Митническите органи не са се справили с доказателствената тежест за установяване на действителната митническата стойност на внесената стока, и съответно решението, определящо задължения, почиващо на така определената основа е незаконосъобразно. Воден от изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. И. Л. Решение № 32-177005/31.05.2022г., издадено Директора на Териториална Дирекция Митница Б., при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Н. И. Л. с адрес: [населено място], [улица] направените по делото разноски в размер на 537,50 (петстотин тридесет и седем лева и петдесет стотинки).

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

